תלמוד בבלי · ראשונים · פסקי תוספות · סדר נזיקין

פסקי תוספות על בבא מציעא

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

פסקי תוספות על בבא מציעא

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/פסקי-תוספות-על-בבא-מציעא/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פירוש א 10
פירוש ב 10
פירוש ג 10
פירוש ד 10
פירוש ה 10
פירוש ו 10
פירוש ז 10
פירוש ח 10
פירוש ט 10
פירוש י 11
פירוש יא 11
פירוש יב 11
פירוש יג 11
פירוש יד 11
פירוש טו 11
פירוש טז 11
פירוש יז 11
פירוש יח 11
פירוש יט 12
פירוש כ 12
פירוש כא 12
פירוש כב 12
פירוש כג 12
פירוש כד 12
פירוש כה 12
פירוש כו 12
פירוש כז 13
פירוש כח 13
פירוש כט 13
פירוש ל 13
פירוש לא 13
פירוש לב 13
פירוש לג 13
פירוש לד 13
פירוש לה 13
פירוש לו 14
פירוש לז 14
פירוש לח 14
פירוש לט 14
פירוש מ 14
פירוש מא 14
פירוש מב 14
פירוש מג 14
פירוש מד 14
פירוש מה 14
פירוש מו 15
פירוש מז 15
פירוש מח 15
פירוש מט 15
פירוש נ 15
פירוש נא 15
פירוש נב 15
פירוש נג 15
פירוש נד 15
פירוש נה 16
פירוש נו 16
פירוש נז 16
פירוש נח 16
פירוש נט 16
פירוש ס 16
פירוש סא 16
פירוש סב 16

פירוש סג 16
פירוש סד 17
פירוש סה 17
פירוש סו 17
פירוש סז 17
פירוש סח 17
פירוש סט 17
פירוש ע 17
פירוש עא 17
פירוש עב 17
פירוש עג 18
פירוש עד 18
פירוש עה 18
פירוש עו 18
פירוש עז 18
פירוש עח 18
פירוש עט 18
פירוש פ 18
פירוש פא 18
פירוש פב 19
פירוש פג 19
פירוש פד 19
פירוש פה 19
פירוש פו 19
פירוש פז 19
פירוש פח 19
פירוש פט 19
פירוש צ 19
פירוש צא 20
פירוש צב 20
פירוש צג 20
פירוש צד 20
פירוש צה 20
פירוש צו 20
פירוש צז 20
פירוש צח 20
פירוש צט 20
פירוש ק 21
פירוש קא 21
פירוש קב 21
פירוש קג 21
פירוש קד 21
פירוש קה 21
פירוש קו 21
פירוש קז 21
פירוש קח 21
פירוש קט 22
פירוש קי 22
פירוש קיא 22
פירוש קיב 22
פירוש קיג 22
פירוש קיד 22
פירוש קטו 22
פירוש קטז 22
פירוש קיז 22
פירוש קיח 22
פירוש קיט 23
פירוש קכ 23
פירוש קכא 23
פירוש קכב 23
פירוש קכג 23
פירוש קכד 23
פירוש קכה 23
פירוש קכו 23

פירוש קכז 23
פירוש קכח 24
פירוש קכט 24
פירוש קל 24
פירוש קלא 24
פירוש קלב 24
פירוש קלג 24
פירוש קלד 24
פירוש קלה 24
פירוש קלו 25
פירוש קלז 25
פירוש קלח 25
פירוש קלט 25
פירוש קמ 25
פירוש קמא 25
פירוש קמב 25
פירוש קמג 26
פירוש קמד 26
פירוש קמה 26
פירוש קמו 26
פירוש קמז 26
פירוש קמח 26
פירוש קמט 26
פירוש קנ 26
פירוש קנא 26
פירוש קנב 27
פירוש קנג 27
פירוש קנד 27
פירוש קנה 27
פירוש קנו 27
פירוש קנז 27
פירוש קנח 27
פירוש קנט 27
פירוש קס 27
פירוש קסא 28
פירוש קסב 28
פירוש קסג 28
פירוש קסד 28
פירוש קסה 28
פירוש קסו 28
פירוש קסז 28
פירוש קסח 28
פירוש קסט 28
פירוש קע 29
פירוש קעא 29
פירוש קעב 29
פירוש קעג 29
פירוש קעד 29
פירוש קעה 29
פירוש קעו 29
פירוש קעז 30
פירוש קעח 30
פירוש קעט 30
פירוש קפ 30
פירוש קפא 30
פירוש קפב 30
פירוש קפג 30
פירוש קפד 30
פירוש קפה 30
פירוש קפו 31
פירוש קפז 31
פירוש קפח 31
פירוש קפט 31
פירוש קצ 31

פירוש קצא 31
פירוש קצב 31
פירוש קצג 31
פירוש קצד 31
פירוש קצה 32
פירוש קצו 32
פירוש קצז 32
פירוש קצח 32
פירוש קצט 32
פירוש ר 32
פירוש רא 32
פירוש רב 32
פירוש רג 32
פירוש רד 33
פירוש רה 33
פירוש רו 33
פירוש רז 33
פירוש רח 33
פירוש רט 33
פירוש רי 33
פירוש ריא 33
פירוש ריב 34
פירוש ריג 34
פירוש ריד 34
פירוש רטו 34
פירוש רטז 34
פירוש ריז 34
פירוש ריח 34
פירוש ריט 34
פירוש רכ 35
פירוש רכא 35
פירוש רכב 35
פירוש רכג 35
פירוש רכד 35
פירוש רכה 35
פירוש רכו 35
פירוש רכז 35
פירוש רכח 35
פירוש רכט 36
פירוש רל 36
פירוש רלא 36
פירוש רלב 36
פירוש רלג 36
פירוש רלד 36
פירוש רלה 36
פירוש רלו 36
פירוש רלז 37
פירוש רלח 37
פירוש רלט 37
פירוש רמ 37
פירוש רמא 37
פירוש רמב 37
פירוש רמג 37
פירוש רמד 38
פירוש רמה 38
פירוש רמו 38
פירוש רמז 38
פירוש רמח 38
פירוש רמט 38
פירוש רנ 38
פירוש רנא 38
פירוש רנב 38
פירוש רנג 39
פירוש רנד 39

פירוש רנה 39
פירוש רנו 39
פירוש רנז 39
פירוש רנח 39
פירוש רנט 39
פירוש רס 39
פירוש רסא 39
פירוש רסב 40
פירוש רסג 40
פירוש רסד 40
פירוש רסה 40
פירוש רסו 40
פירוש רסז 40
פירוש רסח 40
פירוש רסט 40
פירוש רע 41
פירוש רעא 41
פירוש רעב 41
פירוש רעג 41
פירוש רעד 41
פירוש רעה 41
פירוש רעו 41
פירוש רעז 41
פירוש רעח 41
פירוש רעט 41
פירוש רפ 42
פירוש רפא 42
פירוש רפב 42
פירוש רפג 42
פירוש רפד 42
פירוש רפה 42
פירוש רפו 42
פירוש רפז 42
פירוש רפח 42
פירוש רפט 43
פירוש רצ 43
פירוש רצא 43
פירוש רצב 43
פירוש רצג 43
פירוש רצד 43
פירוש רצה 43
פירוש רצו 43
פירוש רצז 43
פירוש רצח 44
פירוש רצט 44
פירוש ש 44
פירוש שא 44
פירוש שב 44
פירוש שג 44
פירוש שד 44
פירוש שה 44
פירוש שו 44
פירוש שז 45
פירוש שח 45
פירוש שט 45
פירוש שי 45
פירוש שיא 45
פירוש שיב 45
פירוש שיג 45
פירוש שיד 45
פירוש שטו 46
פירוש שטז 46
פירוש שיז 46
פירוש שיח 46

פירוש שיט 46
פירוש שכ 46
פירוש שכא 46
פירוש שכב 46
פירוש שכג 46
פירוש שכד 46
פירוש שכה 47
פירוש שכו 47
פירוש שכז 47
פירוש שכח 47
פירוש שכט 47
פירוש של 47
פירוש שלא 47
פירוש שלב 47
פירוש שלג 48
פירוש שלד 48
פירוש שלה 48
פירוש שלו 48
פירוש שלז 48
פירוש שלח 48
פירוש שלט 48
פירוש שמ 48
פירוש שמא 48
פירוש שמב 49
פירוש שמג 49
פירוש שמד 49
פירוש שמה 49
פירוש שמו 49
פירוש שמז 49
פירוש שמח 49
פירוש שמט 49
פירוש שנ 49
פירוש שנא 50
פירוש שנב 50
פירוש שנג 50
פירוש שנד 50
פירוש שנה 50
פירוש שנו 50
פירוש שנז 50
פירוש שנח 50
פירוש שנט 50
פירוש שס 51
פירוש שסא 51
פירוש שסב 51
פירוש שסג 51
פירוש שסד 51
פירוש שסה 51
פירוש שסו 51
פירוש שסז 51
פירוש שסח 51
פירוש שסט 52
פירוש שע 52
פירוש שעא 52
פירוש שעב 52
פירוש שעג 52
פירוש שעד 52
פירוש שעה 52
פירוש שעו 52
פירוש שעז 52
פירוש שעח 53
פירוש שעט 53
פירוש שפ 53
פירוש שפא 53
פירוש שפב 53

פירוש שפג 53
פירוש שפד 53
פירוש שפה 53
פירוש שפו 53
פירוש שפז 54
פירוש שפח 54
פירוש שפט 54
פירוש שצ 54
פירוש שצא 54
פירוש שצב 54
פירוש שצג 54
פירוש שצד 54
פירוש שצה 54
פירוש שצו 55
פירוש שצז 55
פירוש שצח 55
פירוש שצט 55
פירוש ת 55

פירוש א

רבי לא למד המסכת אלא כמו שהיו חפצים התלמידים ואח"כ חברן על הסדר: ד"ה שנים: דף ב

פירוש ב

כל דאלים גבר במקום שאין אוחזין ויחלוקו כששניהם אוחזין או הנפקד על ידיהם ואין דרך להקנות למה שהוא ביד חבירו: בד"ה ויחלוקו:

פירוש ג

מיגו להוציא לא אמרינן אבל מיגו דאי בעי שתיק אמרינן: ד"ה וזה נוטל:

פירוש ד

אין אומרים כשהוא ודאי במקצת שהוא ודאי בכולה: בא"ד:

פירוש ה

הבטה בהפקר קנה במעשה כל דהו: ד"ה דבראיה:

פירוש ו

המחוייב שבועה ועד אחד מסייעו פטור משבועה: ד"ה וליחזי: ע"ב

פירוש ז

לקח מחמשה בני אדם ואינו יודע מאיזה מהם לקח נותן לכולם. (גמ' הוא ביבמות דף קיח ודברי ר"ע): ד"ה גבי חנוני: דף ג

פירוש ח

אין לומר לתקוני שדרתיך אם לא שהשולח הזכיר לשליח התיקון במקצת או בתחילה או בסוף: ד"ה ולא אמרת:

פירוש ט

אשבועה דרבנן לא אמרינן מתוך שאינו יכול לישבע משלם: ד"ה בכולו: ע"ב

פירוש י

מי שאמר שאכל חלב חייב קרבן אפי' העדים מכחישין אותו ואומרי' לאו חלב הוא אלא שומן: ד"ה מה לפיו:

פירוש יא

אין אדם נאמן לפסול את עצמו: ד"ה מה אם:

פירוש יב

הלכה כרב ששת דהילך פטור: ד"ה ורב ששת: דף ד

פירוש יג

טענו חטים ושעורים והודה באחת מהן הוי מודה מקצת וחייב שבועה: ד"ה אי נמי: דף ה

פירוש יד

שומר חנם פטור מכל חוץ מפשיעה ושואל חייב בכל חוץ ממתה מחמת מלאכה נושא שכר והשוכר במקצת חייב ובמקצת פטור: ד"ה ש"ח:

פירוש טו

טענו בחיטין והודה בשעורים פטור אף מן השעורים שהודה: ד"ה והודה:

פירוש טז

המלוה [את] חבירו בעדים אין צריך לפורעו בעדים: ד"ה מסרי:

פירוש יז

מנה [לי] בידך והלה כפר הכל ועדים מעידים שחייב לו חמשים נותן לו חמשים וישבע על השאר שבועה דאורייתא כדין מודה מקצת: ד"ה אי איתא:

פירוש יח

יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניזונת ואיני עושה: בא"ד:

פירוש יט

כופר הכל חייב שבועת היסת ואי טוען איני יודע בכל ישבע שאינו יודע: ד"ה אין לך:

פירוש כ

אע"ג דעל דעת ב"ד משביעין אין להשביע אדם בלשון דיכול לתקן שדעתו באופן אחר: ד"ה על דאית:

פירוש כא

גזלן פסול לשבועה מדרבנן ולעדות הוא פסול מדאורייתא: ד"ה דחשיד:

פירוש כב

חמסן לא פסול לעדות אלא מדרבנן וכן לשבועה ודוקא חמסן דחציף לחטוף מיד ליד בידיעת הבעלים אבל היכא דלא חציף ומעלי' חמסנותו אינו פסול אפי' מדרבנן: ד"ה בלא דמי:

פירוש כג

משביעין שבועת היסת אפי' היכא דלא שייך אישתמיט כגון חפץ זה אשר בידך שלי הוא וכן משביעין שבועת היסת אקרקעות. ד"ה אלא: דף ו

פירוש כד

שלח יד בפקדון והחזירה ונאנסה אח"כ פטור: ד"ה שבועה:

פירוש כה

אין מגלגלין שבועה אלא בדבר הדומה: בא"ד:

פירוש כו

גזל ולא נתייאשו הבעלים שניהם אין יכולין להקדיש זה לפי שאינו שלו וזה לפי שאינו ברשותו אבל פקדון שיש לו ביד אחרים יכול להקדיש אע"ג דאינו ברשותו: ד"ה הקדישה:

פירוש כז

תפיסה אשר לא בא לידו בהיתר כי אם בספק (תפס) לא מקרי תפיסה: ד"ה פוטר: ע"ב

פירוש כח

מי שאין לו תשעה צאן אין צריך לצרפן לגורן אחר דלא באו לעולם לכלל חיוב אבל מי שיש לו הרבה הנותרים שאינן מגיעין לכלל עשר צריך לצרפן: ד"ה ותשעה:

פירוש כט

דבר שבמנין לא בטיל אינו אלא מדרבנן: ד"ה חפץ:

פירוש ל

שה אחד פוטר כמה פטרי חמורים לקוח ושניתן במתנה פטור: ד"ה מפריש: דף ז

פירוש לא

מעשר בהמה נאכל לבעלים: בא"ד:

פירוש לב

נתן גט לידה פתוחה [ונשארה המשיחה בידו] ושוב קמצה [ידה בחוזק שאם מושך המשיחה לא יוכל להביאו אצלו] הוי כטלי גיטך מעל גבי קרקע דאינו גט: ד"ה אם יכול:

פירוש לג

כתב למעלה מנה ולמטה מאתיים [למעלה מאתים ולמטה מנה] הכל הולך אחר התחתון נחתך שיטה מן התופס פסול: ד"ה דאית: ע"ב

פירוש לד

בהמה גסה נקנית במשיכה ואפי' במסירה: ד"ה מנהיג: דף ח ע"ב

פירוש לה

כלאים תלוי באזלה מחמתיה ולא בתפיסה: ד"ה רכוב [עדיף]:

פירוש לו

מסירה לא שייך במטלטלין אלא הגבהה או משיכה: ד"ה ונקני: דף ט

פירוש לז

הגביה לצד אחד מן הטלי' וצד השני נתון למעלה משלש קנאה וצ"ע: ד"ה הואיל:

פירוש לח

משוך קופה זו וקנה כלים שבתוכה קני: ד"ה משוך: ע"ב

פירוש לט

תלמיד חכם רכוב כמהלך דמי (מביאין הגמרא מפ"ק דקדושין דף לג ב) ד"ה ספינה:

פירוש מ

תופס לבעל חוב במקום שחב לאחרי' לא קנאו ואפילו עשאו שליח: ד"ה תופס: דף י

פירוש מא

פועל חוזר בו וידו על העליונה דאי אייקור פועלים בחצי יום לא יפחתו מחצי שכרו: ד"ה יכול:

פירוש מב

מותר אדם להשכיר עצמו: ד"ה כי לי:

פירוש מג

תן כזכי כשדעת אחרת מקנה אותו: ד"ה ולא אמר.

פירוש מד

ארבע אמות של אדם קונות לו בגט ובמציאה ולא בגניבה: ד"ה ארבע:

פירוש מה

המהפך לקנות לו קרקע ובא אחר שיכול לקנות לו קרקע אחרת וקנאה נקרא רשע אבל בהפקר ובמציאה לא נקרא רשע: ד"ה מעבירין:

פירוש מו

זרק גט לארבע אמותיה מגורשת אפי' גם הוא יכול לשמרו וחוץ לארבע אמותיה דוקא שהיא יכולה לשומרו: ד"ה ר' יוחנן: ע"ב

פירוש מז

יש שליח לדבר עבירה במקום שאין יודע השליח שהוא איסור: ד"ה אי בעי:

פירוש מח

קידש אלמנה לכ"ג ובעל לוקה גם אקידושין ואם יש שליחות לדבר עבירה חלין הקידושין: ד"ה דאמר:

פירוש מט

המקיף והניקף חייבין אך אינו לוקה אם אינו מסייעו: ד"ה אקפי:

פירוש נ

חצירו המשתמרת קונה לו ואפילו אינו בחצר וקונה לו בלא אמירה. ד"ה ה"מ: דף יא

פירוש נא

חבר שמת או הלך למרחוק פירותיו מתוקנים: ד"ה עישור:

פירוש נב

שאלה ושכירות אין נקנית בחליפין: ד"ה מקומו: ע"ב

פירוש נג

בית חבירו משתמר אין קונה לו: ד"ה וכי בצד:

פירוש נד

בגט בבית המשתמר ועומדת אצלו קונה בעל כרחה ובמתנה אפי' אינה משתמרת ואינה עומדת אצלו ובמציאה דליכא דעת אחרת מקנה בעינן עומד אצלה או משמר: ד"ה חצר: דף יב: גבי מציאה עשו שאינו זוכה כזוכה שלא ילקט בן אחר אביו: [גמ' היא ודברי רבא]:

פירוש נה

אין לזכות עירוב על ידי בנו הסמוך אצל שולחנו: ד"ה ר' יוחנן: ע"ב

פירוש נו

יתום הסמוך לשולחן בעה"ב מציאתו לעצמו ונערה אפי' אינה סמוכה מציאתה לאביה: בא"ד:

פירוש נז

הביאה סימנים אינה יכולה למכור עצמה: ד"ה מאי:

פירוש נח

לא שייך למיחזי כשיקרא במקום שכותב חובתו וכותבין שטר ללוה ואין מלוה עמו: ד"ה כותבין:

פירוש נט

טוענין מזוייף ליתומים וללקוחות ושלא בפניו: ד"ה הא: דף יג ע"ב

פירוש ס

כתב לו אחריות וטרפה נגזל חוזר על הגזלן לגבות ממשעבדי אם לא שפי' בהדיא בשטר שלא באחריות טרפה בעל חוב אינו חוזר וגובה אפי' מבני חרי: ד"ה שעבוד: דף יד

פירוש סא

עדים שקרובים למוכר ורחוקים ללוקח לא יעידו ללוקח וכן הקרובים לערב לא יעידו לו: ד"ה דינא הוא:

פירוש סב

אמר הלוקח אין לי עדים וראי' ואח"כ מצא לא יביאם אלא המוכר ללוקח יביאם: בא"ד:

פירוש סג

שבועה דאורייתא בנרות דולקות ובנודות נפוחים: בא"ד:

פירוש סד

שדה שיש עלי' אנסין מצוה לקנותו ולהצילו מידו: ד"ה ויצאו:

פירוש סה

הקונה שדה שיש עליו עוררין ולא נתן מעות חוזר וליכא מי שפרע במקום פסידא: ד"ה עד שלא:

פירוש סו

יורד לתוך שדה של חבירו שלא ברשות ידו על התחתונה: ד"ה ויש לו: ע"ב

פירוש סז

אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם כתב דאיקני קנה ומכר משתעבד: ד"ה תריץ:

פירוש סח

סתם קנין לכתיבה עומד כשהקנה לו דבר שהוא בעין: ד"ה כגון: דף טו

פירוש סט

בעל חוב גובה שבח שהשביחו יתומים ולא ממקבל מתנה: ד"ה בעל חוב:

פירוש ע

נתן לחבירו שדה גזולה וחזר ולקחה מבעלים הראשונים קנה המקבל מתנה: ד"ה (האי שטרא) [ארצי]: דף טז

פירוש עא

אין קונים ע"י מלוה וכן המוחל לאשה במה שחייבת לו וקדשה בו אינה מקודשת אבל בהנאת מחילת מלוה מקודשת וכן אדבר עליך לשלטון וכן במכר: בא"ד:

פירוש עב

קניית בעל חוב כי מטא אדרכת' לידיה: [ונראה לע"ד דר"ל לענין פירות כרבא מדנקט גמ' אדרכתא א"כ ס"ל כוותיה אבל בגוף הקרן ליכא מאן דאמר דקונה]: ד"ה בשטרי: ע"ב

פירוש עג

אמר הדיין חייב אתה ליתן לו אסור לבצוע עוד: ד"ה חייב: דף יז

פירוש עד

הטוען [פרעתי] אחר מעשה ב"ד מנה ומאתים ומזון האשה והבנות לאחר מותו לא אמר כלום אבל בתוספות נאמן לומר פרעתי גם נאמן לומר פרעתי מנה מגו דאי בעי אמר אלמנה נשאתיך או פרעתי הכל במגו דאין את אשתי: ד"ה הטוען:

פירוש עה

כותבין בכתובה בתולתא דא וגובה כתובתה ע"י עידי גירושין וכותבין שובר: ד"ה לא אמר: ע"ב

פירוש עו

היא אומרת קדשתני והוא אומר לא קדשתיך הוא מותר בקרובותי' ואם נתן גט מעצמו כופין [אותו] ונותן [לה] כתובה [מביאין הגמ' מקדושין פרק האומר]: ד"ה מן האירוסין:

פירוש עז

אין דרך לכתוב כתובה קודם קידושין: בא"ד:

פירוש עח

אין לבטל גט שלא בפני השליח: ד"ה נפק: דף יח ע"ב

פירוש עט

אשה נאמנת לומר לבעלה גרשתני ולא במקום שהגט בידה [אולי צ"ל מסייע]: ד"ה אין:

פירוש פ

מאן דבעי לקדושי איתתא לידבר ע"ה בהדי' דבקי בטביעת עין אך שאינו נאמן: ד"ה אבל: דף יט

פירוש פא

רגילות לגרש בפרהסיא: ד"ה וליחוש:

פירוש פב

נתן במעמד שלשתן אין יכול למחול ולא תקנו מעמד שלשתן בכתובה: ד"ה שמע מיניה: דף כ

פירוש פג

מכר חוב ומחלו יחזיר ללקוחות מעותיהן: בא"ד:

פירוש פד

עידי מסירה כרתי: ד"ה שובר:

פירוש פה

שני שטרות שזמנן שוה מי שנמסר לו תחילה זכה אין זמנן שוה מי שנחתם תחילה זכה: בא"ד:

פירוש פו

וצ"ע אם נחתם גט שיחרור ובא העבד על בת ישראל קודם שמסר לו אם פסלה: בא"ד:

פירוש פז

אין הולכין בממון אחר הרוב. ד"ה איסורא: ע"ב

פירוש פח

מים שאין להם סוף לא תינשא לכתחלה: בא"ד:

פירוש פט

ספק הינוח וכ"ש ודאי הינוח בדבר שאין בו סימן במקום מוצנע לא יטול: ד"ה כריכות: דף כא

פירוש צ

המוצא מעות במקום שרבים מצויין שם אפי' יש לו סימן ואפילו בעלים לא ידעום שאבדום הרי אלו שלו. [מה שנקדתי נראה לי טעות לרמוז בפסקים מאחר דקיימא לן

כאביי דסבר ליה יאוש שלא מדעת לא הוי יאוש כדאיתא להדיא בגמ' ובתוס' סי' צ"ג ומה שמפרשים התוס' ואפי' היינו לדעת המקשה וק"ל): ד"ה ת"ש: ע"ב

פירוש צא

הפקר קודם גמר מלאכה פטור ממעשר ואחר גמר מלאכה חייב. הקדש קודם גמר מלאכה ונפדה חייב: ד"ה ופטורות:

פירוש צב

מקבלין ממה שהביא האריס מביתו ולא מן הפרדס: ד"ה מר זוטרא: דף כב

פירוש צג

יאוש שלא מדעת לא הוי יאוש: ד"ה מאחר: ע"ב

פירוש צד

המוצא אומר במקום פלוני מצאתי והאובד אומר חפץ פלוני מצאתי: ד"ה אי:

פירוש צה

הרואה אוכלים בדרך אינו עובר עליהן אלא מגביהן: ד"ה אין: דף כג

פירוש צו

בשר שנתעלם מן העין [בחרוזות] מותר: ד"ה מחרוזות: ע"ב

פירוש צז

חלב בשר יין תכלת אסור בחותם אחד ביד ישראל חשוד אבל ביד נכרי לא: ד"ה אתלתא:

פירוש צח

הנשאל הוראה או דין יאמר מיד אבל אם באו לנסותו יאמר לא (ידעתי) [למדתי]: ד"ה במסכתא:

פירוש צט

הנשאל אם שכב במטה יאמר לא: ד"ה בפוריא:

פירוש ק

אורח ישבח בעה"ב בין אנשים המהוגנים ולא במקום אחר: ד"ה באושפיזא:

פירוש קא

המוצא מעות במקום רוב כותים אפי' יודע שמישראל נפלו הרי אלו שלו: ד"ה כי קאמר: דף כד

פירוש קב

מצא מציאה אפי' אחר י"ב חדש שנאבדה חייב להחזירה: ד"ה לבתר: ע"ב

פירוש קג

הראהו דינר ונמצא רע אם הוא בקי לגמרי פטור אך חסיד ישלם וכן בזקן ואינו לפי כבודו ושקולאי ששברו בפשיעה חסיד יתן שכרן: ד"ה לפנים:

פירוש קד

נמצא בשר שהשליך שם העוף אסור אע"ג דקיימא לן בשר שנתעלם מן העין מותר: ד"ה אתא:

פירוש קה

מדה משקל מניין כולהו הוי סימן: ד"ה ש"מ: דף כה

פירוש קו

ספק הינוח שנטלה בידו ולא הוליכה למקום אחר חייב בשמירתו: ד"ה ואם: ע"ב

פירוש קז

חצירו אינו קונה לו בדבר שאין דרך למצא כגון מעות דהוי דבר קטן: ד"ה דשתיך: דף כו

פירוש קח

אסור להכנס לעזרה ומעות בסדינו אבל בידו מותר: ד"ה בהר:

פירוש קט

אין נשבעין על טענת ספק: ד"ה שנפל: ע"ב

פירוש קי

אין דרך להראות אבידה אלא למי שיתן סימן: ד"ה מה שמלה: דף כז

פירוש קיא

ודאי רמאי לא יחזור לו אפי' בסימנים [להדיא היא ג"כ לקמן בגמרא]: ד"ה דרשהו: ע"ב

פירוש קיב

אין דרך להשאיל כיס וארנקי ודבר רפואה אין בו משום ניחוש: ד"ה כיס:

פירוש קיג

דמי אבידה ותבעום הבעלים יכול לשלם מעות אחרים אפי' הן בעין: ד"ה והוי שואל: דף כט

פירוש קיד

עוסק במצוה פטור רק כשמתעסק בה: בא"ד:

פירוש קטו

שומר אבידה שומר חנם: בא"ד:

פירוש קטז

המשתמש במשכון בהיתר ונאנס הוי שומר שכר: בא"ד:

פירוש קיז

בכולה גמרא הלכה כרבה לגבי רב יוסף: בא"ד:

פירוש קיח

מצא ספרים משתמש בהן לצרכו ולצרכם וכן כלי נחושת: ד"ה לצורכו: דף ל

פירוש קיט

שומר יש לו לעיין שלא יתקלקל אף בלא רשות בעלים: בא"ד:

פירוש קכ

מצא כלאים בבגדו פושטן אפי' בשוק: ד"ה אלא ע"ב

פירוש קכא

הפקר צריך ג' מדרבנן אך בשביתת כלים אנן סהדי דניחא ליה: ד"ה אפקרה:

פירוש קכב

מבריח ארי דפטור היינו שמצילו מדאגה בעלמא אבל מצילו מפני הפסד נותן לו שכרו: ד"ה אם יש: דף לא ע"ב

פירוש קכג

פורע חובו דפטור דוקא במזונות אשתו ולא שאר פריעת חוב לר"ת אבל הירושלמי חולק: בא"ד:

פירוש קכד

עריץ שגזל בית ישראל ובא חבירו וקנאה אם ירצה ליטלו ישלם לו כל הדמים ואפי' ידוע שאם לא מיהר לקנותו היה מחזיר לבעלים (רש"י חולק): בא"ד:

פירוש קכה

אלמנה מוכרת לאחרים שלא בבית דין ובב"ד יכולה לעכב לעצמה בפקדון וכן גבאי צדקה אפי' בב"ד דוקא לאחרים: ד"ה ב"ד: דף לב

פירוש קכו

ראה בחבירו דבר ערוה מותר לשנאותו: ד"ה לכוף: ע"ב

פירוש קכז

בפריקה מקבל שכר על שמדדה עמו וטעינה בשכר: ד"ה ונוטל: דף לג ע"א

פירוש קכח

אבידתו קודם לאבידת רבו וכבוד אביו: ד"ה אבידתו:

פירוש קכט

חייב לקרוע על כל איש כשר אפי' לא היה אצלו בשעת יציאת נשמה ות"ח קורעין זה על זה אפילו אינו יודע יותר ממנו קריעה שאינה מתאחה (גמ' פרק האורג קה ב): ד"ה ומקרעין:

פירוש קל

מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור: ד"ה דילמא: דף לד

פירוש קלא

משוך פרה זו ותיקני לך מעכשיו לאחר שלשים יום קנה ואפילו עומדת באגם (גמר' פ' האשה שנפלו ודברי ר' יוחנן): ד"ה אי נמי:

פירוש קלב

אמר לתובע השבע וטול נשמע ואין הנתבע יכול לחזור בו: ד"ה וחזר: ע"ב

פירוש קלג

אין יכול להשביע במקום שיכול לברר בעדים: ד"ה שמא:

פירוש קלד

שמו לו קרקע והוריש אין היורש מחזיר ויורש פודה קרקע אביו: (עיין ברא"ש בחולק): ד"ה לוקח: דף לה

פירוש קלה

תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב [היינו] דוקא היכא שאם שמרו כראוי לא יארע אונס בו: (וכן לקמן בתוס' דף עח): ד"ה אין: דף לו

פירוש קלו

שומר שמסר לשומר והראשון רוצה לישבע או יש עדים בדבר פטור ואפי' [מסר] לחרש שוטה וקטן: ד"ה את: שם ע"ב

פירוש קלז

הפקידו אצלו בשתי כריכות ואין יודע של מי הגדול נותן מנה לזה וכן לזה לצאת ידי שמים היכא דהוי שמא ושמא כגון שאביהם המפקיד והם עצמם אומרים שמא הגדול שלי אבל כשהם טוענים ברי דהוי ברי ושמא מדינא חייב לשלם ובכרך אחד כגון זה בפני זה אינו נותן לשניהם ואפי' לצאת ידי שמים ואפי' בברי ושמא: ד"ה התם דף לז

פירוש קלח

לקח מה' ב"א ואינו יודע מאיזה מהן לקח נותן לכל אחד ואחד מן הדין דהלכה כר"ע מחבירו: בא"ד:

פירוש קלט

תורמין ומעשרין שלא מן המוקף בעיו"ט ושבת כבגמרא בהאשה רבה [דף צג]: ד"ה שמא: דף לח

פירוש קמ

הולכין אחר הרוב מעות שהן חולין [עיין בפנים כי מביאין הגמ' מפרק זה בורר ואומר אם נראה שהוא כמערי']: בא"ד:

פירוש קמא

היורד לנכסי שבוי אוכל כל פירות בחנם ואפי' השביחו ובאו הבעלים קודם שקצר נוטל שכר טרחו כאריס. [רש"י חולק]: ד"ה וכולם: דף לט

פירוש קמב

המביא גט נותנו בחזקת שהוא קיים ובשבוי חיישי' למיתה וכן לגבי יתומים: ד"ה דילמא: ע"ב

פירוש קמג

אין מורידין קטן לנכסי שבוי אפי' על ידי אפוטרופוס: ד"ה ומוקמינן:

פירוש קמד

אין נאמן לומר אני אחיך אם לא שאינו מכחישו כגון שאומר איני יודע: ד"ה שיצא:

פירוש קמה

היה התובע אומר אתה עשיר אלם אין נתבע צריך להביא ראייה אלא צריך לעשות שיעידו אותם שאמר תובע: ד"ה זיל: [עיין פרק שני דכתובות דף כו]:

פירוש קמו

השביחו היתומים את הנכסים השביתו לאמצע: ד"ה וכן: דף מ

פירוש קמז

שומרים חייבים בשמירתן משעת משיחה. ד"ה חדא: דף מא ע"ב

פירוש קמח

שומר שכר חייב אפי' נגנבה באונס תחת הקרקע: ד"ה אמר: דף מב [עיין בפנים דמשמע אדרבא ההיפך שהוא פטור אכן בב"ק (דף נז. ד"ה כגון) כותבין דחייב עיין שם וצ"ע]:

פירוש קמט

ודאי חמץ אינו פוטר משום חשש עקרב: ד"ה שאין:

פירוש קנ

המפקיד על דעת אשתו ובניו הוא מפקיד ואין פשיעה אבל אם פשעו ואין להם לשלם ישלם הנפקד: ד"ה כל: ע"ב

פירוש קנא

אפוטרופוס שפושע משלם ליתומים אך אינו צריך לישבע שלא פשע בשאין ידוע: ד"ה נימא: (דהלכתא כאבא שאול כדאיתא במסכת גיטין פרק הניזקין) (דף נב ב):

פירוש קנב

מוכר שקבל מעות ולא משך רשאי המוכר לשמש בו והוי שואל עלייהו (זה דוקא לתי' שני מתוס' אז הוי דינא כן לר"י אבל לא לר"ל אבל לפי תירוץ ראשון אפי' לרבי יוחנן אסור לשמש בו): ד"ה מאי: דף מג

פירוש קנג

כל פגול הוי בדבור ולא במחשבה: ד"ה החושב: ע"ב

פירוש קנד

זהב הוי פירא: ד"ה ושאני: דף מה

פירוש קנה

הודה ואמר מעות שיש לי ביד פלוני הן שלך קונה אותם בהודאתו [כן משמע בתוס' ד"ה וניקנינהו דף מו]:

פירוש קנו

סאה בסאה מותר ללות באומר עד שיבא בני ובדרך מקח אפי' סאה בסאתיים: ד"ה נעשה: דף מו

פירוש קנז

פירי לא עבדי חליפין:

פירוש קנח

בהמה חשיב כלי לקנות בה: ד"ה פירי: ע"ב

פירוש קנט

חליפין שוה בשוה מקני בפירי: ד"ה ולרב נחמן:

פירוש קס

קונין בכליו של קונה: ד"ה קונים: דף מז ע"א

פירוש קסא

במקום שמפסיד לגמרי ליכא מי שפרע כשחוזר בו: ד"ה אי אמרת: שם ע"ב

פירוש קסב

שכירות קרקע נקנה בכסף: ד"ה בלן: דף מח

פירוש קסג

שכר הסופר ומשך קולמוס או התער אין חוזר עוד היכא שהוא קבלן (עיין ברא"ש): ד"ה והא בעי:

פירוש קסד

מעות קונות דבר תורה בישראל ומשיכה בנכרי: ד"ה נתנה: ע"ב

פירוש קסה

העובר על מי שפרע אין לקללו בחנם אלא על מה שחזר בו: ד"ה בעושה:

פירוש קסו

תלמיד חכם יוכל לקבל לטותא ולא יפסיד יוקרא (היינו לפי מאי דסבר רבא אבל לפי האמת נלע"ד דלא קאי הכי עי' בגמ' שם): ד"ה רבי

פירוש קסז

המלוה על המשכון אפי' בשעת הלוואתו אינו משמט:

פירוש קסח

האומר לחברו מתנה מועטת אני נותן לך אין יכול לחזור בו וכן אם נתייקר: ד"ה מודה: דף מט

פירוש קסט

הא ביתא קמך או אם הכניס דבר בחצירו ברשות לא קבל בעה"ב עליו לשומרו: ד"ה כל הא:

פירוש קע

יתר משתות כשמתאנה תובע אונאתו שניהם חוזרין ואם אינו תובע אין המאנה חוזר דאמר ליה אי לאו דאוניתני מי מצית הדר: ד"ה ואלו: דף נ ע"ב

פירוש קעא

שתות קונה אם ירצה ופחות משתות בכדי שיראה וזה לר"ת אבל לרש"י שתות קונה בע"כ ופחות משתות לאלתר הוי מחילה וצ"ע: ד"ה אמר:

פירוש קעב

האומר לחבירו תמכרהו לי היאך שתרצה או קנה חפץ ומאמינו בכמה קנאו ונותן לו קצת ריוח אין עליו אונאה: ד"ה הנושא: דף נא ע"ב

פירוש קעג

על מנת שאין לך עלי אונאה אין לו עליו אונאה אבל ר"ח ושאלתות דרב אחאי והרא"ש פוסקין כרב דיש לו עליו אונאה: ד"ה במה:

פירוש קעד

מטבע שחסר כדי אונאה ודעתו לחזור אונאה אם יתבענו הלה בכדי שיראה מותר לכתחילה להוציאו ביפה יותר מכדי אונאה אפילו אם דעתו לחזור אסור פחות מכדי אונאה אפילו אין דעתו לחזור מותר לכתחילה: ד"ה אמר: דף נב

פירוש קעה

עושין משקל ממתכות לשקול בהן כסף וזהב רק שיחפו בעור אבל לא לשקול בו בשר ודבר לח: ד"ה שיהא: ע"ב

פירוש קעו

ערלה וכלאי הכרם בטלין במאתים מדרבנן דמדאורייתא יבש ביבש בטלין ברוב ובלח בששים כשאר איסורין: ד"ה ועולה: דף נג

פירוש קעז

תרומה ותרומת מעשר עולין בק"א וצריך להרים אחד לכהן ערלה וכלאי הכרם ושאר איסורין אין צריך להרים: ד"ה באחד:

פירוש קעח

לא אמר בפני נכתב ובפני נחתם תצא: ד"ה וחכמים: דף נה ע"ב

פירוש קעט

ואם נשאת יטלנו הימנה ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם: ד"ה כיצד:

פירוש קפ

צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם לאחר נתינה בעודן עסוקין באותו ענין: (עי' פרק קמא דגיטין דף ה א): ד"ה יטלנו:

פירוש קפא

אין מוכרין דמאי לעם הארץ ומאכילין לעניים ולאכסנאי דמאי והתירו למכור לסיטון או לבעה"ב המוכר במדה גסה: ד"ה לא: דף נו

פירוש קפב

שכירות לא קניא אלא לגבי אונאה: ד"ה והאי: ע"ב

פירוש קפג

כל דבר שבמדה ובמשקל ובמנין אפי' פחות מכדי אונאה חוזר לבטל המקח אף במקרקעי: ד"ה כל

פירוש קפד

קרקע אין לו אונאה עד חציו: ד"ה אמר: דף נז

פירוש קפה

אמירתו לגבוה כו' אפי' טועה (עיין בפנים): ד"ה יצא:

פירוש קפו

מותר לחלל שוה מנה על שוה פרוטה בזמן הזה. שם בגמ' ואינו בתוס':

פירוש קפז

אסור לומר להדיוט תן מנה ועשרים להקדש ואלווך מנה: ד"ה לספק: ע"ב

פירוש קפח

תן מנה לפלוני ואקדש אני לך מקודשת: בא"ד (עיין לקמן פרק איזהו נשך):

פירוש קפט

שומר אפי' פשע אין משלם להקדש וכן קרקעות: ד"ה שומר:

פירוש קצ

מתנה שומר חנם להיות כשואל אף בלא קנין אבל בהקדש שפטור אף משבועה בעי קנין (היינו לר' יוחנן אבל לשמואל צריך קנין): ד"ה אמר: דף נח

פירוש קצא

אסור לבצור בשביעית אף מהפקר: ד"ה לשמור:

פירוש קצב

שומרים ספיחים ולא שהיו שומרים לגמרי דא"כ יהיה אסור לעומר כיון דלא הוי הפקר רק מודיעים לעולם שהן לעומר: בא"ד:

פירוש קצג

הבא על אשת איש עולה לאחר י"ב חדש ומלבין נמי אין נדון עוד וקרקפתא דלא מנח תפילין נדון עד י"ב חדש (לחד תירוץ מתוס'): ד"ה חוץ: ע"ב

פירוש קצד

הבא על הכותית בשביל אותה עבירה לבדה אין נדון כל כך אלא כשירד בשביל עבירות אחרות אין עולה עוד: בא"ד:

פירוש קצה

תשובה מועלת לכל דבר וגדולים בעלי תשובה: בא"ד:

פירוש קצו

מהיום אם מתי אין גט חל מיד אלא שעה אחת קודם למיתתו חל: ד"ה נוח: דף נט

פירוש קצז

אין רבית ואונאה לכותי:

פירוש קצח

גזל כותי אינו מותר (עיין בפנים): ד"ה לעבור: דף סא

פירוש קצט

אומר לחבירו הלוה לי מעות מן הכותי ואמור לו שיסמוך עלי או נותן משכון כדי ליתנם לכותי: ד"ה שתולה מעותיו: ע"ב

פירוש ר

נותן מעות על פירות ושוב מקבל דמיהן: ד"ה צד: דף סב

פירוש רא

ריבית ע"מ להחזיר מותר בכי האי גוונא כשבא לפדות מנכה פירות שאכל תחלה: ד"ה ריבית:

פירוש רב

מותר למכור סחורה בהמתנה ביותר מדמיה רק שלא יפרש אם מעכשיו בפחות בסחורה שאין שומא ידוע כגון פרה וטלית אבל פירות שיצא שער אסור: ד"ה ואמר: ע"ב

פירוש רג

טעה בחשבון לא הוי מתנה לדידן בכדי שהדעת טועה הוא: ד"ה בעישוריתא: דף סד

פירוש רד

אסור ליתן מעות על הכרם ולומר כל כך וכך הינין אני מוכר אבל אמר הן רב הן מעט שיגדלו שרי: (היינו לתי' שני מתוס' אבל לתי' ראשון אסרה רב בכל ענין): ד"ה מה:

פירוש רה

אסור להתנות על סחורה אם יהיה הפסד המעות הלואה ואם ריוח פקדון: ד"ה אי תקפה:

פירוש רו

פסק עמו על הגדיש יכול המוכר לאכול פירות שיש לו ויתן אחרים: ד"ה האי: ע"ב

פירוש רז

אסור ללות על ביתו לדור עמו בנכייתא לרש"י ודוקא שדה מותר דזימנין דיקלקלו הפירות ולא שקיל מידי אבל כאן גבי בית זה נהנה תמיד ור"ת פי' כשמלוה על הבית או על השדה שניהם מותר: ד"ה ולא:

פירוש רח

הלוהו על חצירו ודר בו שביעית משמטתו: בא"ד:

פירוש רט

המלוה לחבירו אסור לדור בחצירו שלא מדעתו אפי' לא קיימא לאגרא אבל מדעתו אין איסור לעשות טובת הנאה הלוה למלוה אלא דברים שלא עשה בלא הלואה (והיינו לתי' שני מתוס' אכן לתי' הראשון דבר שיש לו אוושא וקול כגון לדור בביתו אסור אפי' אם השאילו בלא הלואה): ד"ה אבל:

פירוש רי

ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף ואינה משתלמת אלא לבסוף: ד"ה שכירות אינה: דף סה

פירוש ריא

הלוהו על חצירו יכול לדוחקו לפורעו או יחליטנו וצ"ע: ד"ה לא: ע"ב

פירוש ריב

אם אין אתה נותן לי עד זמן פלוני יהא שלך אף בפחות מהדמים מותר כשהלוה יכול למוכרו לאחר בתוך זה הזמן: בא"ד:

פירוש ריג

משכנתא בלא נכייתא אסור דיכול הוא לפדותו לעולם או הוא או יורשיו: ד"ה לכשיהיו:

פירוש ריד

פטומי מילין היינו שאחר התנאי התנה כן אבל אם בתחלת התנאי אומר כן הוי תנאי גמור: ד"ה פטומי: דף סו

פירוש רטו

שכיב מרע המגרש סתם אם עמד אינו חוזר (ודלא כר"ח ורש"י): ד"ה קמל"ן:

פירוש רטז

אסמכתא דהיינו על ידי מעות שהלוהו קנו מעותיו בלא ב"ד חשוב ושאר אסמכתא בעו קנין מיניה בב"ד חשוב ואפילו מעכשיו: ד"ה ומניומי:

פירוש ריז

קנס שידוכין מהני בלא ב"ד חשוב וכן סיטומתא וכן מלמד שקבל עליו קנס כששוכרין אותו ולא נמצא אחר: בא"ד:

פירוש ריח

אסמכתא היינו דאין בידו ולא גזים או גזים ובידו: ד"ה ואי: ע"ב

פירוש ריט

אין אדם רגיל למכור קרקעותיו וחשיב גזים והוי אסמכתא אם יאמר אם לא אעשה זאת אמכור לך קרקע זה ואפי' בשוויו: בא"ד:

פירוש רכ

מחילה בטעות לא הוי מחילה קנין בטעות חוזר (רש"י סבר דהוי מחילה וכן דעת הרא"ש ז"ל): ד"ה התם:

פירוש רכא

הלך בעלה למדינת הים ולוותה ואכלה ומיאנה אין לה מזונות וכן איילונית: ד"ה הממאנת. דף סז:

פירוש רכב

אלמנה לכהן גדול יש לה מזונות אחר מיתת בעלה ולא שנייה: בא"ד (ובד"ה ובלאות):

פירוש רכג

ואין לה בלאות שאינן קיימין נשבית ופדתה עצמה ושוב מיאנה אין לה פרקונה אבל [אכל] גוף הקרן פטור: (בא"ד) [ד"ה בלאות]:

פירוש רכד

המלוה על הקרקע ואוכל פירותיו באתרא דלא מסלקי ולוה סתם ואח"כ אמר המלוה מסתליקנא צריך למיקני מיניה: ד"ה והילכתא: ע"ב

פירוש רכה

בנכייתא אסור לתלמיד חכם ואפי' הכי אכלם רבינא שלא רצה ליטול השם מתלמיד חכם: (זהו לדברי ר"ת): ד"ה רבינא:

פירוש רכו

משכנתא דסורא במשלם שנין אילין שרי לת"ח (גמ' ואין שייך בפסקי'):

פירוש רכז

המושיב חנוני למחצית שכר נותן לו כפועל בטל לגמרי: ד"ה ונותן: דף סח

פירוש רכח

המושיב חנוני בחנות אם היה אומן לא יעסוק באומנותו: ד"ה אלא:

פירוש רכט

ביצים מוזרות מותרות באכילה: (כדאמרי' באלו טרפות דף סד: וכן דעת רש"י): ד"ה איכא: ע"ב

פירוש רל

צריך לקוץ ראש עגלה או ליתן לו דינר כשמושיב חנווני או פועל למחצית שכר: ד"ה אלא: דף סט

פירוש רלא

כל היכא דאמרינן שיטה איתמר אין הלכה כשום אחד מהן: בא"ד:

פירוש רלב

צד אחד בריבית אסור: ד"ה אמר (גמ' כשיש למקבל בלאו הכי סחורה בכל ענין בלא נתינת דינר):

פירוש רלג

שנים שנתעצמו לדין כופין אותו ודן בעירו ואם אמר כתבו לי מאיזה טעם דנתוני כותבים ודוקא שדנו לו על ידי כפייה אבל מדעתיהן אין כותבין לו: (זהו לדברי ר"ת אבל לפי התוס' השני אין להוכיח דיש חלוק בין כפייה לדעת): ד"ה כי: ע"ב

פירוש רלד

מותר להשכיר כלי זהב לחבירו וליקח שכר אע"ג דלא פחתי (ולרש"י משמע דאסור שניהם): ד"ה מרא:

פירוש רלה

משכיר מעות לשולחני [להתראות בהן] להתלמד בהן: בא"ד:

פירוש רלו

כשהנותן מקבל עליו יוקרא וזולא ואחריות על המקבל אסור אלא במכר גמור: (וריב"ן חולק): ד"ה דקא: דף ע

פירוש רלז

טוענים ליתומים לקוח בידם ואפי' בכלי שלא נשתמש בהן אביהן בחייו אם היה עשיר ואין מחזירין ע"י סימן אם לא שיש עדים שאומרים סימנים ואז מראים להם אולי יכירום: ד"ה אתא:

פירוש רלח

יד נכרי באמצע פטור מן הבכורה בכל דהו ולא משום דקיימא ברשות מרה: ד"ה אין: ע"ב

פירוש רלט

בהמת ישראל המשועבדת לנכרי ומצי לסלוקי בזוזי חייב בבכורה בהמת נכרי ומצי ישראל לסלוקי לנכרי בזוזי פטור מבכורה: ד"ה ואי:

פירוש רמ

נוהגין אנו להלוות לכותים ברבית דהוי כדי חייו או משום דאנו שרויין ביניהם ואי אפשר לנו אם לא נישא וניתן עמהן וא"כ לא שייך לאסור להלות להן ברבית שמא ילמוד ממעשיהם דבלאו הכי איצטריך לטפל עמהם א"כ מה לי רבית ומה לי מלאכה אחרת: ד"ה תשיך:

פירוש רמא

הקורא לחבירו רשע יורד עמו לחייו וישרוף שליש תבואתו בשם רב צדוק גאון (ותימה גדולה הוא מניין לו זה): ד"ה אדם: דף עא

פירוש רמב

לא נחשדו ישראל על משכב זכור ובהמה וגם אין איסור להתייחד עמהם: ד"ה לא:

פירוש רמג

אסור לומר לישראל המעות שאתה חייב לכותי הלוום לי ואני אפרע רבית לכותי אם לא שהכותי בעצמו לוקח מישראל ראשון ומלוה לו ברבית: ד"ה מצאו: ע"ב

פירוש רמד

ישראל שמינהו כותי אפוטרופוס מותר ללוות ממנו ברבית וכותי שמינהו ישראל אפוטרופוס או סנטר אסור ללוות ממנו ברבית: ד"ה כגון:

פירוש רמה

מעות ישראל המופקדין ביד כותי מותר ללותם ברבית ושל כותי ביד ישראל באחריות ישראל אסור באחריות כותי מותר (עיין בפנים): בא"ד:

פירוש רמו

שולח ישראל משכנותיו ביד כותי המלוה יקבלם מן הכותי ויתן המעות לכותי או אפי' לישראל אך יאמר המלוה אני פורע לך בשביל הכותי ולא יהא סומך כלל על הלוה כי אם על המשכנות: בא"ד:

פירוש רמז

מותר לישראל להיות ערב בשביל כותי ואם לא יפרע הכותי יפרע הוא: בא"ד:

פירוש רמח

שטרי חוב המוקדמין פסולים לגמרי (עיין בתוס' ב"ק פרק המניח (דף ל' ע"ב) כי שם כותבין ההיפך ופוסקין כרש"י דהכא ודו"ק): ד"ה שטר: דף עב

פירוש רמט

שטר שיש בו רבית גובה ע"פ השטר הקרן: בא"ד:

פירוש רנ

הלכה כרבי מאיר בגזירותיו ולא בקנסותיו: ד"ה קונסין:

פירוש רנא

מעוברת חבירו ומניקת חבירו אם נשא יוציא וכשיגיע זמנה לכנוס יכנוס: בא"ד:

פירוש רנב

לוה סאה בסאה על סמך שער שבשוק כשיש ללוה מעות או מעט תבואה: ד"ה אין: ע"ב

פירוש רנג

כשנותנין מעות לבעלי זמורות המשוי בכך וכך ושוין יותר בשעה שזומרים אותם צריך לסייעו בעשיית קרקע: ד"ה דשבשי: דף עג

פירוש רנד

דינא דמיצרא אף בבתים: (עיין לקמן סי' שע) ד"ה נטר: ע"ב

פירוש רנה

הקונה בית של כותי שאצל בית ישראל לית בו משום דינא דבר מצרא: בא"ד:

פירוש רנו

משכן בית לחבירו יכול למכור ולהקדיש מה שיתר על החוב אבל גובה חובו תחילה: ד"ה השתא:

פירוש רנז

רבית מאוחרת מותר כשלא הזכיר בשביל מעותיו שהיו אצלו: ד"ה ושפכי:

פירוש רנח

יש דברים שמקנה בדבור בעלמא כגון אמר לו דור בחיי ראשך ונאמן עלי אבא: ד"ה הכא: דף עד

פירוש רנט

אסמכתא ומשחק בקוביאות אינו בידו כלל ואינו אסמכתא וכשהוא בידו לגמרי אי גזים לא קנה: בא"ד:

פירוש רס

אין לו אלא סאה [אחת] לוה עליו כמה כורים הרבה בבת אחת: ד"ה ולית: דף עה

פירוש רסא

אומר אדם לחבירו ביו"ט מלא לי כלי זה ולא יזכיר שום מדה: ד"ה בני: (גמרא פרק אין צדין):

פירוש רסב

בני חבורה המקפידין [זה ע"ז] אסור לומר אפי' בלא הזכרת מדה ואסור להם לשקול [אפי'] ביד ובעלמא כשאינו אומן שרי: בא"ד:

פירוש רסג

אומר אדם לחנוני תן לי בכך וכך פירות אבל [לא יאמר] לקחת עשרים גם אני אקח כן או המתן עד שאמנה כמניינך אסור: בא"ד:

פירוש רסד

לא יזכיר ביו"ט סכום מנין כשנותנים מאה אגוזים בפרוטה לא יאמר לקחת כבר ששים והשתא ארבעים הרי מאה: בא"ד:

פירוש רסה

לא יזכיר סכום מקח לומר לקחת כבר י"א והשתא אחד הוי דינר או אם לוקח דבר שוה דינר לא יאמר הרי יש דינר: בא"ד:

פירוש רסו

אסור לומר לחבירו ביו"ט הלויני אלא יאמר השאילני ובני חבורה המקפידין [זה ע"ז] דרכן בהלואה ואסור: ד"ה ומשום:

פירוש רסז

מותר ללות ככרות מחבירו (עי' בפנים): ד"ה וכדברי:

פירוש רסח

ת"ח מותרין ללות זה מזה ברבית ודוקא בדבר מועט שהיה נותן לו בלא"ה: ד"ה מתנה:

פירוש רסט

ערב ועדים עוברים [גם] אלפני עור לא תתן מכשול היכא שלא היה מלוה לו אילולי הן: ד"ה ערב: ע"ב

פירוש רע

מושיט כוס יין לנזיר אינו עובר אלא בתרי עברי דנהרא: בא"ד:

פירוש רעא

דייניגן דינא דגרמי: ד"ה אין: דף עו ע"ב

פירוש רעב

אריס ששכרו לדלות וירדו גשמים נותן לו שכר משלם מה שאין כן בשכיר יום: ד"ה דאגר: דף עז

פירוש רעג

כל המשנה ידו על התחתונה: ד"ה רב: ע"ב

פירוש רעד

לב"ח כי אית זוזא [ללוה] לא מסלק ליה בארעא: ד"ה לא:

פירוש רעה

משך חפץ ומעכב ליתן דמיו ולא פי' שע"י משיכה יקנה לא קני: ד"ה עייל:

פירוש רעו

מוכר שדהו מפני רעתה אפי' עייל ונפיק אזוזי קנה: ד"ה תתרגם:

פירוש רעז

מעות צדקה מותר לשנותן לכל דבר ואפי' באו לידי גבאי: ד"ה מגבת: דף עח ע"ב

פירוש רעח

אמר מנורה לבהכ"נ מותר לשנותה למצוה אחרת מה שאין כן במעות פורים: בא"ד:

פירוש רעט

כל אונס שאירע לבעל הבית שלא היה לו לידע יותר מן הפועל פסידא דפועלים: ד"ה אלא: דף עט

פירוש רפ

ספינה סתם ויין סתם וטבע הספינה צ"ע אם חולקין השכר: ד"ה אי: ע"ב

פירוש רפא

מניקה עם בנה קלה ממעוברת (זה לחד תי' מתוס'): ד"ה השתא:

פירוש רפב

לא שייך זו אף זו אם הוא בכלל רוצה לומר שמה ששונה אח"כ הוא בכלל הראשון: בא"ד:

פירוש רפג

לענין לשון בני אדם עובר ירך אמו הוא: בא"ד:

פירוש רפד

לית לן דסומכוס דאמר ממון המוטל בספק חולקין: ד"ה ואי: דף פ

פירוש רפה

רוב אומנין עושין מלאכה בבית בעה"ב ולכך כשנותנין לו המלאכה לביתו הוי שומר שכר: ד"ה דקא תפיס: ע"ב

פירוש רפו

הלוקח כלי לבקרו אם יכול למכרו אם אינו זבינא חריפא ונאנס פטור (וראייתם מנדרים): ד"ה אתא: דף פא

פירוש רפז

המלוה על המשכון בלא שטר אף בשעת הלואה קני (לדברי ה"ג): ד"ה דברי: ע"ב

פירוש רפח

הלוהו על משכון גרוע ואינו שוה כפי אשר הלוה עליו ופי' אם יאבדנו יאבד מעותיו ואבד הפסיד מעותיו ולפי' רש"י אפי' לא פי' אם הלכה כשמואל כמו שפוסקין בפנים: ד"ה לא: דף פב

פירוש רפט

הב"ח קונה [משכון] להיות כשומר שכר ולא להתחייב באונסין (רש"י חולק: ד"ה אימור: ע"ב

פירוש רצ

המקדש את האשה במשכון אשר בידו מן אחרים מקודשת ודווקא במשכון שבא לידו שלא בשעת הלוואתו (שייך לסימן דלעיל): בא"ד:

פירוש רצא

קבל חמצו של נכרי וקבל עליו אחריות גניבה ואבידה עובר עליו בפסח (ולרש"י אינו עובר אלא קבל עליו גם כן אונסין): בא"ד:

פירוש רצב

אנוס גמור אדם פטור בו: ד"ה וסבר:

פירוש רצג

היה ישן ובא חבירו וישן אצלו הראשון פטור והשני חייב (ירושלמי הוא): בא"ד:

פירוש רצד

הניח להן אביהן פרה שאולה וטבחוה משלמין מה שהזיקו וכן הרבה כאלו: בא"ד:

פירוש רצה

אדם המזיק בכעין אבידה וכן נפל מן הגג ברוח מצויה חייב ופטור בכעין גניבה כמו נתקל דגניבה קרובה לאונס ואבידה קרובה לפשיעה: בא"ד:

פירוש רצו

אמר לפועל אחר שהשכירו להשכים ולהעריב אין אין יכול לכופו אם אין המנהג כן אם לא שאמר בשעת התנאי: ד"ה השוכר: דף פג

פירוש רצז

זמן כניסת הפועלים למלאכתן מהנץ החמה עד צאת הכוכבים: ד"ה פועל: ע"ב

פירוש רצח

הפוגע באשה בשעה שעולה מן הנהר ערומה אחזו רוח זנונים: ד"ה יתיב: (זהו לתירוץ שני מתוס' אבל לתי' ראשון אפי' כשאינה ערומה): דף פד

פירוש רצט

בתענית צבור יורדין שלשה לפני התיבה: ד"ה אוקמינהו: דף פו

פירוש ש

אין מורידין לפני התיבה אותן שקורין לאלפי"ן עייני"ן אלא היכא דליכא בע"א: ד"ה אחתינהו:

פירוש שא

אין לשאול בשלום אשה אפי' ע"י בעלה אלא לומר לבעלה איה פלנייתא: ד"ה ע"י: דף פז

פירוש שב

אמר ליתן פת קיטנית יתן פת קטנית ואין חייב ליתן פת וקטנית: ד"ה פת

פירוש שג

כל גזל כנעני במקום חילול השם לכ"ע אסור: ד"ה אלא: ע"ב

פירוש שד

חצר קובעת למעשר מדרבנן לר' ינאי ולר"י אפי' מן התורה כשהוא משומר: ד"ה עד: דף פח

פירוש שה

דבר שלא נגמר מלאכתו פטור אפילו בבית: ד"ה מאי:

פירוש שו

רבינו תם פי' לוקח מן הנכרי או מן הישראל לאחר מירוח פטור אבל לוקח קודם מירוח חייב ולאחר מירוח מישראל דומה לחיוב על הפטור וריב"א פי' להיפך לוקח מישראל

קודם מירוח פטור ולאחר מירוח חייב ומן הנכרי לאחר מירוח פטור קודם מירוח חייב: ד"ה תבואת:

פירוש שז

גמר מלאכה לא קבעה למעשר אלא בשבת ומקח וחצר: [ד"ה מאי ע"ב]

פירוש שח

ישראל אסור ליתן תרומתו לבהמתו ואפי' כהן דוקא כרשינין שהוא מאכל בהמה ולא חטין: ד"ה והדשות. דף צ

פירוש שט

מותר לומר לנכרי בשבת הילך לבשל לצורכך כשאין מוטל עליו לזונו וכל שכן לומר לנכרי אכול נבלה: (עי' בפנים דמשמע דר"י חולק וכן הרא"ש סובר דאסור לומר לנכרי בשבת וכו'): ד"ה חסום:

פירוש שי

שביעית וחולו של מועד אסור אמירה לנכרי: (גמ' מ"ק): ד"ה אבל [עי' רש"ל על ד"ז]:

פירוש שיא

כשהנכרים מסרסין בהמתן של ישראל אפי' בלא ידיעתן מחליפין אותה מפני הלעז: ד"ה מחלפי: ע"ב

פירוש שיב

הבא במחתרת ונטל כלים ושברן פטור (גמ' פרק בן סורר): ד"ה בבא: דף צא

פירוש שיג

בעל הבית העובר ממקום למקום ונצטרך נוטל וכשיחזור לביתו ישלם לצאת ידי שמים (אינו בתוספ' שלנו):

פירוש שיד

חצר קונה אפי' היכא דקים לי' בדרבה מיניה: ד"ה אתנן:

פירוש שטו

תחלתו כעין גניבה ואבידה וסופו באונס פטור: ד"ה אי הכי: דף צג ע"ב

פירוש שטז

העביר בהמות על הגשר ודחפה אחת לחברתה חייב: ד"ה איבעי:

פירוש שיז

סיגפה ברעב ומתה חייב אפי' יש לתלות שמתה ע"י דבר אחר: ד"ה סיגפה:

פירוש שיח

בעלי אומנות הוי שאילה בבעלים בשעה שמכינין עצמן למלאכתן אבל קודם לכן לא הוי שאילה בבעלים: ד"ה פרה: דף צד

פירוש שיט

שואל חייב באונסים אפי' זן אותה: ד"ה דקיימא: ע"ב

פירוש שכ

אסור לקשור פרה אחורי הקרון: (אינו בתוס' שלנו):

פירוש שכא

מנהיג כלאים בבת אחת ואינם קשורים במחרישה פטור: ד"ה אלא:

פירוש שכב

פשיעה בבעלים פטור: ד"ה אתמר: דף צה

פירוש שכג

ספק ממונא לקולא היינו לפטור המחזיק: בא"ד:

פירוש שכד

אין הבעל יכול למכור ולהשאיל פירות נכסי מלוג בלא רשות האשה (ראייתם מפרק האשה שנפלו): ד"ה שאל: דף צו

פירוש שכה

הלוקח בהמה לשלשים יום הוי שומר חנם ואם פשע חייב לשלם: ד"ה בעל: ע"ב

פירוש שכו

שאל פרה יורשים חייבים בגניבה ואבידה: ד"ה אלא

פירוש שכז

בעל בנכסי אשתו יורש הוי ואלמנותו ניזונת הימנו אבל לא לגבי משאיל: [בא"ד]

פירוש שכח

אין מועל כשלוקח מעות הקדש אלא כשהוציאן מרשות בעלים ולא כסבור שהן שלו ולקחן: ד"ה אמר:

פירוש שכט

גזלן משלם אפי' סובין ואין צריך לשלם מה שגזל. (והיינו דלא כרש"י ובפ"ק דב"ק פוסקין כרש"י וצ"ע): ד"ה זיל:

פירוש של

שואל ששיבר משלם את השברים והפחת משעת שבירה עד העמדה בדין עם המשאיל ומלמדין אותו שישלם השברים: בא"ד:

פירוש שלא

אין מגלגלין שבועה כשהנתבע טוען שמא ואם התובע טוען שמא מגלגלין אם הדבר דומה שיש רגלים לדבר שכן הוא אבל אם אינו דומה אין מגלגלין אם לא שטוען ודאי: ד"ה ביום: דף צז

פירוש שלב

איני יודע אם הלויתני פטור אך ישבע שבועת היסת אבל הלויתני ואיני יודע אם החזרתי חייב: ד"ה והלה: ע"ב

פירוש שלג

מתוך שאינו יכול לישבע משלם דוקא במקום שהיה לו לידע: ד"ה רב הונא:

פירוש שלד

מנה לי בידך והוא אומר חמשים ידענא וחמשים לא ידענא ובנסכא דרבי אבא מתוך שאינו יכול לישבע משלם היו שניהם חשודים על השבועה יחלוקו (זהו לר"ת אבל ר"י משמע דחולק עי' בפנים): ד"ה הכא:

פירוש שלה

פוגם שטרו ומת יורשים נשבעים שבועת יורשים (דברי רב פפא הוא): בא"ד:

פירוש שלו

בעלילה מועטת יש להקל על היתומים שלא להוציא מהן ממון: בא"ד:

פירוש שלז

טוב לעשות שני שבועות על דבר אחד מעל שני דברים: [סד"ה משכחת דף צח ע"ב]

פירוש שלח

שלח לו בכתב השאילני בהמתך ושלחה לו נתחייב עליה וכן שליח שעשאו בעדים: ד"ה ואמר: דף צח ע"ב

פירוש שלט

השאילני פרתך והכישה במקל והיא תבא ונאנסה פטור: ד"ה אמר: דף צט

פירוש שמ

משיכה אינה קונה ברשות הרבים אלא להתחייב באונסים משעת משיכה: ד"ה כיון:

פירוש שמא

שואל שלא מדעת גזלן הוי: ד"ה וחברו:

פירוש שמב

המשאיל קורדום של הקדש לחבירו יצא לחולין (עי' בפנים): בא"ד:

פירוש שמג

הנח לפני הוי שומר חנם ובשכר חייב בגניבה ואבידה: ד"ה כך:

פירוש שמד

שומרים שמשכו בבהמה שוב אין הבעלים יכולין לחזור בו: (וזה לדברי רבי אלעזר אבל רב הונא פליג עליה): בא"ד

פירוש שמה

כשהלוקח מוחזק וטוען ברי מועיל חזקתו אפי' בדבר שי"ל מאיליו באו אבל כשטוען שמא אין מועיל חזקתו וכשהמוכר מוחזק מועיל חזקתו אפי' כשטוען שמא וכשבעל הבית טוען שמא כגון הפקיד לו טלה חי ויש לו ג"כ ומת אחד מהן ואינו יודע איזהו מת מועיל חזקת הנפקד אם הוא מוחזק בודאי חי אע"ג דטוען שמא: ד"ה וליחזי: דף ק

פירוש שמו

כל העומד ליתלש בשבת חשוב כמחובר ובב"ח כתלוש: ד"ה ואמר: ע"ב

פירוש שמז

אילן שנעקר ממקומו ונטעו במקום אחר הוי ערלה כבתחילה: ד"ה שנעקרו: דף קא

פירוש שמח

מתירין מבגד לבגד ומזוזה לא יעקרנה ממקומה לקובעה בבית אחר: ד"ה לא: ע"ב

פירוש שמט

מזוזה לרש"י קובעה מעומד ולר"ת כעין ס"ת מושכבת: ד"ה בגובתא: דף קב

פירוש שנ

שכר בית בחצר אין לו כלום ברפת: ד"ה תרתי:

פירוש שנא

שטר הכתוב בו מאה זוזי דאינון סלעין תלתין אין לו אלא מאה זוזי אחר פחות שבלשונות: ד"ה הוה: ע"ב

פירוש שנב

הפודה בנו תוך שלשים יום ונתעכלו המעות אינו פדוי: ד"ה בחזקת:

פירוש שנג

נפל בית המשכיר רשאי להוציאו (רש"י פי' דדוקא כשהגיע סוף זמנו יכול להוציאו אם לא הודיעו ע"ש): בא"ד:

פירוש שנד

שאל כלי סתם משתמש בו לעולם והוא דקני מיני'. לפי' הערוך: ד"ה שואל: דף קג

פירוש שנה

מכר לו ארעתא בסתם שתים משמע ובשאלה כולהו משמע: ד"ה פרדיסי:

פירוש שנו

במקרקעי אזלי' בתר חזקת דמרא קמא ובמטלטלין בתר מאן דתפיס. בא"ד:

פירוש שנז

יש לילך אחר לשון שנהגו לכתוב הדיוטות ואע"ג דלא כתב: ד"ה היה: דף קד

פירוש שנח

אדם מביא קרבן אשתו שחייבת לידה [זובה] או של צרעת או נזירה וחלב ושבת אבל קרבנות שנדרה קודם נישואין ולוותה ואכלה וכן לוותה בעודה תחתיו לדבר שאינו משועבד לה לא: ד"ה הכי גרס:

פירוש שנט

המקבל סחורה חוזר בו קודם הזמן ונוטל כפי מה שעלה לחלקו: ד"ה הני: דף קה

פירוש שס

אבל הנותן אינו יכול לחזור עד כלות זמנו: בא"ד:

פירוש שסא

טומאת חיבורין לא מטמא אלא אדם אחד או בגד אחד וגם שני דרבנן ולא יותר. (וצ"ע דבפ"ק דשבת כתבו דאפי' ד' וה' בגדים מטמאים מדרבנן: ד"ה על: ע"ב

פירוש שסב

אין דרך ליתן תפילין במטפחת כי אם בתיק או בכיס: ד"ה מטפחת:

פירוש שסג

דרך לזרוע שנה ולבור שנה נ"מ לקבלן שיכול להובירה: ד"ה האי: דף קז

פירוש שסד

אילן ששרשיו בחצר שניהם ונופו נוטה לצד אחד הנוטה לכאן לכאן וצ"ע בהיותו לפי דברי רב ושמואל סבר חולקין ואפשר כי דעתם לפסוק הלכה כן אע"ג דקיימא לן כשמואל בדיני משום דקאמר רב יהודה דנהיגי בני מצרא כרב: ד"ה אילן: (הרא"ש ז"ל פוסק כשמואל):

פירוש שסה

לכ"ע נוהגים דין מצרנות בשדות: ד"ה האי: דף קח

פירוש שסו

הלוקח שדה שאחר היה מצרן הוא שלוחו של מצרן: בא"ד:

פירוש שסז

לוה לצורך קבורה מזבנינן ליה בלא אכרזתא: ד"ה מזבנינן: ע"ב

פירוש שסח

המוכר שדהו לכותי בא"י כשישראל רוצה אותו ליקח בדמי' אלו היו משמתינן ליה: ד"ה משמתינן:

פירוש שסט

רבינו תם פי' דאין מצרנות בבתים. (עיין לעיל סי' רנד): ד"ה ארעא:

פירוש שע

מתנה דאית בה אחריות אית ביה דינא דב"מ: (זה אינו תוספות וגמ' הוא): בגמ' שם:

פירוש שעא

מלמד התלמידים בטעות פסידא דלא הדר ומסלקינן ליה: (וכן אם בטל יום או יומים) (הנרשם אינו בתוס' שלנו):

פירוש שעב

ירד לשדה חבירו ונטעה שלא ברשות אין נוטל מגוף הקרקע: ד"ה סבר: דף קי ע"ב

פירוש שעג

השוכר פועלים לעשות מלאכה אמרי' לא עבר על לא תשהה שכרו: ד"ה אמר: דף ק"א

פירוש שעד

א"ל בעה"ב לפועל תסמוך על החנוני וא"ל הפועל אני פוטרך אינו חוזר על בעה"ב ואם א"ל אני פוטרך אם יתן לי חוזר עליו אם לא יתן לו: ד"ה חוזר: דף קיב

פירוש שעה

מחילה אינו צריכה קנין כמו פשרה: בא"ד:

פירוש שעו

שכיר נשבע ונוטל משום דבעה"ב טרוד בפועלים ולא פלוג רבנן בין אם יש לו פועלים הרבה או לא: ד"ה טריד: ע"ב

פירוש שעז

הלויתני ואיני יודע אם החזרתי לך התובע אין צריך שבועה: ד"ה אי:

פירוש שעח

אין עובר על לא תחבול אלא דומיא דרכב ורחיים שמתקנין בה המאכל לצורך אדם: ד"ה ואת: דף קיג

פירוש שעט

ערכין אין נוהגין בנכרים ובטומטום ובאנדרוגינוס ופחות מבן חדש מה שאין כן בהקדש: ד"ה הקדש: דף קיד

פירוש שפ

ק"ו סותר ומבטל את ההיקש היכא שנוכל להעמיד ההיקש לדבר אחר: ד"ה ואידך:

פירוש שפא

ערכין אין שמין כאומד נזיקין אלא שמין כאילו ידו מוכתבת לרבו ראשון ולא כאילו נטלה לגמרי: (וראייתם מפרק האומר משקלי): ד"ה מה:

פירוש שפב

אין מסדרין לב"ח: ד"ה מהו:

פירוש שפג

קברי נכרים מטמאין: בא"ד: ע"ב

פירוש שפד

אליהו איכא למאן דאמר שהי' מבני לאה ואיכא למאן דאמר מבני רחל וא"כ לא היה כהן: בא"ד:

פירוש שפה

ערום לא יתרום ולא יברך: ד"ה מניין:

פירוש שפו

מה שהחייה אליהו הילד אע"ג שכהן היה ברור היה לו שיחיהו ומותר מפני פיקוח נפש: ד"ה אמר:

פירוש שפז

זרעים וטהרות היו שגורות בפיהם והם המשניות לבד תוספת': ד"ה ה"ג דתניא:

פירוש שפח

כלים שעושין בהן אוכל נפש אפי' ניתוח אסור: ד"ה אלמנה: דף קטו

פירוש שפט

שיבר רחיים ורכב אע"ג דלא ניתק לעשה מ"מ הפסיד חובו כנגדו והוי ניתק לעשה: ד"ה וחייב:

פירוש שצ

מותר לחבול אוכלין עצמן: ד"ה כלים: דף קטז

פירוש שצא

ספרים עשויין להשאיל ולהשכיר: ד"ה והא:

פירוש שצב

בית ועלייה של אחין אין [על] התחתון לבנות התקרה [וע"ש]: ד"ה הבית: ע"ב

פירוש שצג

השכיר לו ואמר בית (בה) [זה] ונפל אין עליו לבנותו אלא יתן חצי השכר שעבר: ד"ה אי:

פירוש שצד

שתי עליות זו על גב זו ונפל התחתונה השכורה לו אי אמר ליה עלייה זו שתחת עליונה אני משכיר לך שיעבד לו גם עליונה ואי אמר ליה שעל בית מספקא ליה אי עלייה הוי בכלל בית אע"ג דבמכר אינו בכלל בית: ד"ה איפחית: דף קיז

פירוש שצה

הוציא הוצאות מעצמו על נכסי חבירו יכול ליקח גם הרבית: עיין בפנים [ד"ה ר"י]:

פירוש שצו

בעל הבית רשאי למכור לאחר הבית שתחת העלייה: [ד"ה לא: וע"ש ע"ב]

פירוש שצז

זמן בית דין שלשים יום לפרעון ולכל דבר: ד"ה זמן: דף קיח

פירוש שצח

מפקיר נזקיו לאחר נפילת אונס פטור: ד"ה אמר: (מביאין הגמרא בפרק המניח)

פירוש שצט

השוכר הפועל לעשות בשלו והראהו בשל חבירו נותן לו שכרו משלם (בגמ' הוא וכן איתא ג"כ בגמ' לעיל פ' האומנין): ד"ה לעשות:

פירוש ת

חתך הנכרי בסכין נועץ עשרה פעמים בקרקע (מביאין הגמרא במס' ע"ז): ד"ה שבור: דף קיא